

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **Yellow Dragon Enterprise LLC**, 1095 Sugar View Drive, Suite 500, Sheridan, Wyoming, Spojené státy americké, zastoupené advokátkou JUDr. Kateřinou Tomkovou, Biskoupky 33, Ivančice, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Kraj Vysočina**, Tolstého 2, Jihlava, proti rozhodnutí ze dne 6. 3. 2025, čj. 266823/25/2900-80544-712030, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 1. 2026, čj. 29 Af 9/2025-76,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Finanční úřad pro Kraj Vysočina (územní pracoviště ve Žďáru nad Sázavou) zřídil zástavní právo k nemovitostem, které později – v listopadu 2024 – nabyla do svého vlastnictví žalobkyně. Ta se následně domáhala výmazu tohoto zástavního práva. V únoru 2025 podala podnět na ochranu před nečinností, který finanční úřad posoudil jako námitku proti úkonu správce daně při placení daní; tu pak rozhodnutím z března 2025 zamítl.

Proti tomuto rozhodnutí se žalobkyně bránila žalobou u Krajského soudu v Brně, ve které mj. namítala uplynutí prekluzivní lhůty pro placení daně u zajištěných nedoplatků. Finanční úřad ve vyjádření k žalobě (tj. v září 2025) trval na tom, že nedoplatky ještě nebyly prekludovány; prekluze měla nastat až v prosinci 2025. Následně – v lednu 2026 – soudu sdělil, že prekluze nastala. Proto vydal *Potvrzení o zániku zástavního práva*, které zaslal jak zástupkyni žalobkyně, tak soudu. Nato žalobkyně soudu sdělila, že „*nehodlá pokračovat v podané žalobě*“, neboť byla žalovaným finančním úřadem uspokojena. Žádala současně o náhradu nákladů řízení.

Krajský soud ovšem dospěl k závěru, že v tomto případě nejde o uspokojení ve smyslu § 62 s. ř. s. *Potvrzení o zániku zástavního práva* nevydal finanční úřad proto, že by přehodnotil své původní právní závěry, ale proto, že následně uplynula prekluzivní lhůta pro placení daně. S odůvodněním běhu lhůty podle vyjádření k žalobě se krajský soud plně ztotožnil.

Podmínky pro zastavení řízení pro uspokojení [§ 47 písm. b), resp. § 62 odst. 4 s. ř. s.] tedy nebyly splněny, a nebyly tak splněny ani podmínky pro přiznání náhrady nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. Z podání žalobkyně ovšem bylo zřejmé, že žalobu bere zpět, a proto krajský soud zastavil řízení pro zpětvzetí [§ 47 písm. a) s. ř. s.] a rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti usnesení krajského soudu se žalobkyně (*stěžovatelka*) brání kasační stížností. Trvá na tom, že byla uspokojena ve smyslu § 62 s. ř. s., a měla jí tak být přiznána náhrada nákladů řízení.

Kasační stížnost je nepřipustná.

Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. platí, že nepřipustná je kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení. Vždy je tak třeba napadnout i jiný výrok (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 6. 2010, čj. 7 Afs 1/2007-64, č. 2116/2010 Sb. NSS). Současně platí, že vymezení rozsahu, v jakém stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu, je jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) a NSS je vymezeným rozsahem vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně – a to dvakrát – uvádí, že kasační stížnost podává proti výroku II, tj. nákladovému výroku. Také v petitu se domáhá jen zrušení výroku II (a toho, aby NSS sám rozhodl, že je finanční úřad povinen nahradit jí náklady řízení před krajským soudem včetně nevrácené části soudního poplatku). Napadá tak jen výrok o nákladech řízení, což činí její kasační stížnost nepřipustnou podle § 104 odst. 2 s. ř. s.

K tomu lze dodat, že i kdyby soud nedbal takto zřetelně vyjádřené stěžovatelčiny vůle a hledal by v textu kasační stížnosti případně i nějaké námitky proti samotnému zastavení řízení pro zpětvzetí, nenašel by je. Stěžovatelka totiž jen cituje část komentáře k § 62 s. ř. s. a nepřináší žádné argumenty proti závěru krajského soudu (tedy proti tomu, že nejde o uspokojení, protože zástavní právo zaniklo po podání žaloby ze zákona). Kasační stížnost by tedy tak jako tak nemohla být projednána.

Protože byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. března 2026

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu

